

kapjanak az evidence based medicine és a praxis audit kérdésköreiben. Az előadások foglalkoztak a bizonyítékon alapuló orvoslás sajátosságaival, a tudományos bizonyítékokat szolgáltató vizsgálómódszerekkel, a szakirodalom kritikus tanulmányozásával, az Internet alkalmazásával a kutatásban és a praxis audit megvalósításának gyakorlati kérdéseivel.

Tematikailag ehhez a szekcióhoz kapcsolódott a bizonyítékon alapuló farmakoterápia kérdéseivel foglalkozó két szekció programja. Felkért szakemberek nyolc előadásban mutattak be olyan friss farmakoterápiás vizsgálatokat, melyek eredményei, mint tudományos bizonyítékok, bizonyosan befolyással lesznek az alapellátás terápiás gyakorlatára. Az előadások zömmel a kardiovaszkuláris medicina témaköreivel foglalkoztak, de reumatológiai és gasztroenterológiai terápiás kérdések is ismertetésre kerültek.

A házi orvosi tudományos vizsgálatok eredményeit három szekcióban mutatták be az előadók. Az elő-

adások között nagy hangsúllyal szerepeltek a kardiovaszkuláris veszélyeztetettség felméréseivel és a gondozási tevékenységgel foglalkozó munkák. Több előadás foglalkozott prevenciós kérdésekkel, és külön színfoltot jelentettek a házi gyermekorvos előadók által bemutatott epidemiológiai vizsgálatok.

A poszter szekcióban tíz munka ismertetésére került sor. A poszterek témái esetismertetések, az oktatással és a továbbképzéssel, az ellátás szervezésével kapcsolatos felmérések voltak. Itt kapott helyet három angol nyelvű munka is, melyek az amerikai vendégelőadó előadásához kapcsolódtak.

A kongresszus eddigi visszhangja alapján a szervezők úgy érzik, a résztvevők nem töltötték haszontalanul hétvégéjüket.

Dr. Ilyés István
Dr. Márton Hajnalka
Dr. Jancsó Zoltán

AZ „EGÉSZSÉGES PRAXIS” PÁLYAZAT I. HELYEZETTJÉVEL DR. ÚJHELYI JÁNOSSEL KÉSZÜLT RIPORT

Veszprémi Erzsébet, újságíró

Ha valaki folyton csak betegekkel foglalkozik, egy idő után hajlamos megfeledkezni róla, hogy az *ember természetes állapota az egészség*. És ha annyit dolgozik, mint általában a magyar orvosok, saját testi-lelki állapotáról sem az egészséges életmód jut elsőként eszébe. Az orvos is csak emberből van: gyarló és esendő. Lehet lusta és édesszájú, választhatja a stresszoldásnak is a legkézenfekvőbb és legönpusztítóbb módját még a legzeniálisabb koponya is. Pedig, épp az orvosok azok, akik képzettségüknél fogva abban a nyilvánvaló helyzetben vannak, hogy a legtöbb baj, betegség mögött rögtön felismerhetik annak okozóját is: a civilizációs ártalmakat, a rossz szokásokat, az önkizsákmányoló életmódot. Kérdés, hogy lehet-e hatékony az a tanácsadás, az egészségnevelő felvilágosítás, melyet nem *hitelesít* maga az orvos *személyiségével, életmódjával, szokásaival*?

Dr. Újhelyi János nyíregyházi házi gyermekorvos néhány hónapja kiakaszthatta frissen felújított rendelőjében az „Egészséges praxis” oklevelet. Persze hogy feltűnt – még a régi pácienseknek is – a dokumentum, csak épp, mint a világ legtermészetesebb dolgát, úgy vették tudomásul. Újhelyi doktor betegeinek ugyanis ez nem szolgált friss információval... Nekik magától értetődő, hogy ez egy egészséges praxis, mert ismerik a doktort, a *munkáját, a munkájához való hozzáállását, a nézeteit és a személyes példamutatását*.

Akik hozzá járnak, tudják, hogy minden napját egy-

másfél órás futóedzéssel kezdi, ugyanis a doktor eredményes *maratoni futó*. A maratoni elé tulajdonképpen nem kívánczik jelző, de felsorolni is nehéz, a Budapest – Bécs versenyen kívül hány európai fővárosban – sőt Ausztráliában, a veteránolimpián, a 100. bostoni maratonin is – indult és célba is ért. Számos sportágot kipróbált, de 1985 óta komolyan elkötelezte magát az atlétika mellett.

„Először három és félóra alatt teljesítettem a távot, aztán célul tűztem a három órát. Párizsban majdnem megvolt, de valahol az Eiffel-torony környékén eltáthattam a számat és három óra negyven másodperc alatt értem be. Ezt nem fogom már tovább ostromolni, azt hiszem, hisz a *futás végül is nem életcél, hanem a feltétele annak, hogy a hivatásomnak eleget tegyék*. Olyan kondíciót, állóképességet ad, amely lehetővé teszi számomra, hogy reggeltől estig teljes értékűen, jó koncentrációképeséggel, szellemi frissességgel végezzem a munkámat. Össze tudom vetni, hogy a hasonló korú kollégáim milyen munkabírással rendelkeznek, én meg folyamatosan megtapasztalom, hogy úgy tudok napi 10–12 órát dolgozni, hogy a szemem se rebben. Arról nem beszélve, hogy a *legszebb szó a tett az egészségnevelésben*, és én voltaképpen azért kötöttem ki épp a maratoni futás mellett, mert úgy gondolom, ez az a teljesítmény, ami nem szorul semmilyen további magyarázatra. Lefutotta? Le! Nincs tovább mit kommentálni...” – Mesélte évekkkel ezelőtt, miért tartja fontosnak életében a sportot. Hogyan igyekszik *helyes szokások* kialakítására buzdítani gyógyítás közben, arról